

ชื่อเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ผู้วิจัย นางสาวไลลา บินโสะ
ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)

สำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนโรงเรียนบ้านฉลุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล 2) พัฒนารูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ 3)
ตรวจสอบผลการใช้รูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ด้วยการเปรียบเทียบ ดังนี้ 3.1) การใฝ่เรียนรู้ 3.2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.3)
ความพึงพอใจของนักเรียน 3.4) ความพึงพอใจของผู้ปกครอง 3.5) ความพึงพอใจของครู และ 3.6)
ความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 255 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นชนิดมาตรประมาณค่า 5
ระดับ ซึ่งเป็นแบบสำรวจ 3 ฉบับ แบบสังเกตพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ 1 ฉบับ แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 1 ฉบับ
และแบบสอบถามความพึงพอใจ 4 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการทดสอบทีแบบสองกลุ่มอิสระ
เปรียบเทียบผลการสังเกตพฤติกรรมและความพึงพอใจโดยการทดสอบทีแบบไม่อิสระ
และเปรียบเทียบความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาโดยใช้วิธีวินคอกซอน ผลการวิจัยพบว่า

1.

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
โดยนักเรียน ผู้ปกครอง ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
เห็นว่ามีความต้องการจำเป็นให้พัฒนารูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

2. รูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการใฝ่เรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1)
ระบบนิเวศการเรียนรู้ภายในและภายนอกห้องเรียน 2) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) ครอบครัวและสังคม
ซึ่งมีความเชื่อมโยงต่อเนื่องเป็นวงจรด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม
ได้รูปแบบการปฏิบัติงานที่สอดคล้องและส่งผลร่วมกันให้เกิดการใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนบ้านฉลุง
ผลการพิจารณารูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการตรวจสอบรูปแบบระบบนิเวศการเรียนรู้ ด้วยการเปรียบเทียบพบว่า

3.1 การใฝ่เรียนรู้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET)
มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
และผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (NT)
มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 นักเรียนมีความพึงพอใจสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.4 ผู้ปกครองมีความพึงพอใจสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.5 ครูมีความพึงพอใจสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.6 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความพึงพอใจสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

ที่อยู่อ้างอิง (URL) : <https://publish.vichakan.net/show/852>

วันที่ดำเนินการเผยแพร่ : 7 พฤศจิกายน 2567

พิมพ์ : วันที่ 4 มิถุนายน 2569 เวลา 18.07 น.